

Hierbij mijn reactie op de Klimaatwet 1.5

1. Democratisch proces: de Nederlandse bevolking heeft nooit op democratische wijze kunnen deelnemen aan de besluitvorming. Het klimaat stond in geen enkel verkiezingsprogramma en is pas na de verkiezingen prominent op de agenda gezet. Ook heeft (een vertegenwoordiging van) de Nederlandse belastingbetaler niet mogen aanschuiven aan de klimaattafels. Dat was voorbehouden aan overheden, het belanghebbend bedrijfsleven en actiegroepen.

Ondertussen is het raadgevend referendumrecht afgeschaft en is het klimaat ten onrechte onderdeel geworden van noodwetgeving e.g. de Crisis & Herstelwet.

Deze raadpleging mag m.i. nimmer in de plaats komen van ons democratische proces. Aangezien de maatregelen, die reeds lang zijn aangevangen, zéér ingrijpend zijn zou de bevolking de kans moeten krijgen zich uit te mogen spreken. Omdat er geen enkele andere en meer democratische weg is, stuur ik deze reactie dan ook onder protest.

2. Nederland voorop? Nederland is te klein om zelfs bij extreme maatregelen, enige invloed te kunnen hebben op het klimaat. Landen als China en India hebben samen meer dan 2 miljard inwoners en menige Chinese stad heeft een grotere populatie dan onze 17 miljoen. Deze landen bouwen tot 2030 nog enkele honderden kolencentrales bij en daarna moeten wij nog zien of deze (semi) dictaturen zich aan hun woord zullen houden. Om nu op deze vage toezeggingen te reageren met drastische maatregelen die onze economie zwaar onder druk zullen zetten, onze goedwerkende en in jaren opgebouwde infrastructuur gedwongen obsoleet maken en ons af zullen snijden van betaalbare energie is onverantwoord.

3. Zon, wind en biomassa? Elke (onafhankelijke) expert kan binnen vijf minuten uitleggen dat de transitie van een goedwerkende en relatief schone, vraag gestuurde gas-infrastructuur naar een land en zee vol aanbod gestuurde windturbines, zonneparken en (het allerslechtste idee) biomassa, niet alleen ons kleine land beroofd van natuur, milieu en landschap, maar ook omdat er altijd een ‘achtervang’ nodig blijft met conventionele centrales. Immers; als het niet waait en de zon niet schijnt, moet er toch aan de energievraag worden voldaan.

Zoals door velen al werd benadrukt, zorgt biomassa niet alleen voor ontbossing omdat er ontzettend veel van nodig is; hout is nu eenmaal laag energetisch, maar ook nog eens juist datgene doet wat men wil bestrijden: meer CO₂ uitstoten dan de verbranding van kolen.

4. Niet recyclebaar. Wieken van windturbines zijn gemaakt van een niet afbreekbaar composiet. Al die duizenden windturbines produceren in de komende decennia dus een onafzienbare berg afval. Ook uitgewerkte zonnepanelen, waarvan er nu reeds miljoenen zijn, kunnen binnen 10-25 jaar naar de schroothoop. Bij mijn weten is er geen enkel plan om van dit afval af te komen.

5. De overheid is niet eerlijk over de werkelijke energie-opbrengst van wind- en zonneparken. Het handelen en toepassen van CvO's maakt het mogelijk om fossiele stroom om te katten naar groene stroom. Bovendien wordt de capaciteit, in tegenstelling met fossiele centrales, uitgedrukt in ‘aantal huishoudens’. Als er al gesproken wordt over MW's, dan betreft het steevast de maximale capaciteit, die vrijwel nimmer wordt bereikt; eerder >30%.

Zodra er windparken zijn opgeleverd, blijkt de overheid vergunningen uit te reiken aan datacenters. Daarmee berooft de overheid niet alleen de burgers van ‘schone’ energie, waarvoor ze wel de rekening via o.m. de ODE hebben moeten betalen, maar geeft zij er ook blijk van niet echt te geloven in het helpen oplossen van de ‘klimaatproblematiek’ door juist extraverbruik te sanctioneren.

6. Kapitaalvernietiging. Het vervroegd sluiten van kolencentrales, het afbreken van de uitstekende aardgasinfrastructuur, zijn voorbeelden van kapitaalvernietiging, waar de belastingbetaler linksom of rechtsom voor opdraait.

7. Kernenergie is nu uitgesloten. Toch is dit op dit moment de enig begaanbare weg, tenminste, als er überhaupt iets moet gebeuren. Ondanks alle wilde, op computermodellen gebaseerde, dystopische verhalen, blijft de temperatuurstijging nog immer binnen de natuurlijke marges.

8. Draagvlak. Voor biomassa is, zelfs bij de meest fanatieke activistische bewegingen, het draagvlak weggevallen, sinds duidelijk is geworden dat hiervoor grote arealen bos worden gekapt. Dat leidt niet alleen tot het verdwijnen van bomen, maar al het rijke bosleven wordt vernietigd.

In Nederland zijn inmiddels meer dan 50 actiegroepen die zich (terecht) verzetten tegen windmolens en zonneparken. Die vernietigen landschap en natuur, terwijl ze maar weinig presteren. Deze protesten zullen aanzwellen als ook andere bevolkingsgroepen ermee geconfronteerd worden als de (ondemocratische) RES-plannen in uitvoering worden gebracht.

Hoewel het buiten het gezichtsveld blijft van de meeste Nederlanders, hebben windturbines op zee ook dramatische gevolgen voor de natuur. Nu al stranden er tienduizenden gedesoriënteerde bruinvissen en vliegen trekvogels in de wieken.

9. Ten slotte: Wil de overheid niet in dezelfde problemen komen als bij de toeslagenaffaire, dan is het aan te raden om e.e.a. te heroverwegen. Zeker de ambitie om voorop te willen lopen, is gevaarlijk. In alle literatuur hierover is te lezen dat dit zeer risicovol is. Russisch roulette spelen met 17 miljoen Nederlanders in een dichtbevolkt land, schaarse natuur opofferen, de kans op economisch verval en vooral de democratie buitenspel zetten, is niet de weg die onze overheid moet willen gaan.
